

Dindar Kim?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Türkçemizde 'mutaassıp' diye bir kelime vardır, mesela bir aileyi tanımlamak için 'mutaassıp aile' denir. Bu ifade Fransız devrimine karşı eski Hıristiyanlığı devam ettirmek isteyenleri tarif için ortaya çıkmış, mesela ailelere 'muhafazakâr' tanımı yakıştırılmıştır, modernizme kapılmak istemeyen anlamında. 'Mutaassıp' da Arapça bir kelime olup "bir şeyi körü körüne taklit eden" demektir. "Mutaassıp aileden kız aldık" cümlesi bağınaz bir aileyle evlilik bağı kurulması anlamına gelir. Fakat insanımız Türkçe'yi düzgün kullanamamanın bir eseri olarak 'mutaassıp' ve 'muhafazakâr' kelimelerini 'dindar' yerine kullanır.

Hâlbuki dindarlıktan bizim anladığımız, Allah'ın istediği gibi yaşamaktır. Birinin dindar olduğunu söylemek Allah'ın istediği gibi yaşadığını söylemek anlamına gelir. Allah'ın istediği gibi yaşamayan hiç kimse dindar değildir, olamaz. Çünkü dünyada insan ve yöre adıyla anılmayan tek din İslam'dır. Yahudilik bir insan adından gelir, Nasranilik (Hıristiyanlık) için geçerli olduğu gibi. Budizm de böyledir.

İslam ise Allah'ın 'Selâm' adından gelir ve sadece Allah'a teslim olan insana Müslüman denir. Allah'a teslim olarak yaşayan insana Müslüman dendiği gibi dindar da bu kişidir. Bunun dışındaki ifadeler, mesela muhafazakârlık, bir nebze temsil gücü olan ama Müslümanca olmayan ifadelerdir.

Biz gerek zorlaştırma gerek kolaylaştırma bakımından dinin standardını belirleyemeyiz. Dinin olduğu gibi bulunması gerekir ki Allah ona din desin. Allah'a göre din olmayan bir şeye bizim 'dindarlık' diye sarılmamız birbirimize karşı reklamdandır başka işe yaramaz. Nitekim Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in savaştığı müşrikler de kendilerine göre dindar insanlardı, üstelik etrafta İbrahim aleyhisselamın torunları olmalarıyla övünüyorlardı.

Müslüman, Allah'a teslim olmuş insandır ve eli cebinde kimse teslim olmaz. Teslim olmak için el cepten çıkarılır. Allah'ı ve şeriatını tam olarak kabul etmiş, ona göre yaşamaya çalışmış olana Müslüman denir ve bunun dışında birilerine de 'Müslüman' denebilirse de insan elbette istediğine istediği kelimeyi kendince yakıştırabilir; ama Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ile dünyaya gelmiş olan İslamiyet'ten söz edeceksek illa teslimiyetten de söz edilecektir. Rabbimiz zaten insanüstü bir din göndermemiş, kanunları insan fıtratına uygun bir nizam emretmiştir.

Sıkıntımız, dinimizi keyfimize uydurma çabasından kaynaklanır, tabii yaşanan Müslümanlık insanı zorlamaz. Dinimizin emir ve yasak listesinde gevşek davranıp diğer yandan bazı ibadetleri yerine getirir, mesela faizli parayla iş tutmayı bırakmadığı hâlde hacca gittiği için pek iyi Müslüman olduğu söylenirse birinin, bu insanın kendi kendini aldatmasıdır.

Bir Müslüman'ın yapabileceği en kötü iş, kendine uyarladığı bir dine inanmasıdır. Dini kendine uyarlamaya kalkışmadıktan sonra Allah'ın izniyle hiçbir suç insanı cehennemde ebediyen bırakmaz. Zina etmek ve faiz işletmek dâhil hiçbir ağır günah nihayetinde insanı cehennemde sonsuza dek bırakmayacaktır, af için yalvarıldığı zaman Allah her şeyi affeder. Fakat kendine uyarlamamanın tipik örneği olarak, "bu devirde faizsiz olmuyor ki" tavrına sığınıldığında bu af beklemekle kapanacak bir suç olmaktan çıkar.

*

Toplum her şeyi kendine göre ayarlayabilir, mesela insanlar siyasetçilere bazı düzenlemeleri gerçekleştirmezlerse oy vermeyeceklerini söyleyebilirler, bu doğaldır. Siyasetçi de halktan biridir ve nasıl yaşanacağıyla ilgili kanunları halkın talebiyle düzenleyebilir. Vatandaşına ayak uydurmadıktan sonra siyasetçinin yaptığı zaten zulüm olur.

Fakat Allah'ı ve şeriatını bir *siyasetçi* gibi görmek gafletine düşülmemelidir. İnsanlar demokratik ortamda devletten ve uluslararası hukuktan kendilerine yonttukları gibi İslamiyet'ten de yontabileceklerini zannederlerse aldanırlar. Dindar insan, dinine teslim olmuş kimsedir ki becerip becerememek ve yüzde yüz ayak uydurabilmek bundan sonra, ayrı bir meseledir. Evvela teslim olunacak, işler ve tercihler bu teslimiyet doğrultusunda şekillendikten sonra irade ve direnç gösterilecektir.

Daha işin başındayken teslimiyet noktasında rotası yanlış çizilmiş duruşlar, 'Medine Müslümanlığı' değil de 'Anadolu Müslümanlığı' aradığını söyleyen standartlar, ibadetleri kendi milletin zevklerine göre ayarlama gafletinde bulunan tavırlar sergilendiğinde Yahudiler ve Hıristiyanlar'ın düştüğü bataklığa düşülmüş olur.

Tekraren vurgulamalıyız ki hata etmek ve yanlış iş yapmak bundan ayrı bir konudur; hata edilir, ardından istiğfar da edilirse zaten mesele kalmaz. Sıkıntı sistemde, kendimize endekslemeye çalıştığımız İslam arayışındadır.

*

Resûlullah aleyhissalatu vesselam Efendimiz bugün mübarek vücuduyla aramızda değil ama getirdiği Kur'an ve hadisleriyle içimizdedir. Bu hakikat ortadayken bir hocaya, tarikata, mezhebe göre Müslümanlık anlayışı olamaz. Böylesi de yukarıda bahsettiğimiz kendine göre din ayarlamasının bir boyutudur. Resûlullah aleyhisselama göre ve onun öğrettiği gibi Müslüman olunur. Sözelimi Hanefî mezhebinin bu noktada işe yaraması onun yalnızca bir çeşme olmasıdır, ibadetleri o çeşmeden öğreniriz. Maturidî mezhebinden olmak onu Müslümanlığın yerine koymakla aynı manaya asla gelmez.

Allah Teâlâ var, Peygamber aleyhisselam var, başka hiç kimse yoktur. İslamiyet, Yahudilik'te olduğu gibi Yehuda'nın adıyla anılan bir din olamaz, olduğunda İslam'ın dışına çıkmıştır. Bu çizgi haricinde bir kalıba oturtulmuş Müslümanlık yanlıştır, insanın kendini oyalamasıdır.

*

Böylece girişini açıkladığımız mevzumuzu yani dindarlığın ne olduğu sorusunun cevabını otuz madde başlığında özetleyebiliriz. Bu otuz madde çocuklarımıza Müslümanlığı ne kadar aşılatabildiğimizde, eşlerin birbirinin durumunu muhasebeye çekmesinde veya başka alanlarda test için pekâlâ kullanılabilir. Bu gayretimizi İslam'ın bir özetini sayıp dökmek değil, doktora gidildiğinde şeker testi yapmak üzere kan verilmesi gibi bir özete benzetebiliriz –yoksa İslamiyet otuz paragrafla özetlenebilecek bir bütün değildir.

1- En öncelikli meselemiz kelime-i şahadet (eşhedü en lâ ilâhe illallâh ve eşhedü enne Muhammeden abdühû ve resûlühû) denen cümleyi söyleyip söylemediğimizdir. Bu bir ve benzersiz olan, her şeyi yaratan Allah'a iman etmektir. Bu cümleyi söyleyen biri şeriat gönderen, kullarına hükmeden ve yarın kullarını cennete veya cehenneme koyacak Allah'a iman etmiş olur.

Bu cümleyi kabul etmek aynı zamanda, Medine'de mübarek cesedi bulunan ama bütün kâinatın peygamberi durumundaki, Abdullah'ın oğlu Muhammed'i (sallallahu aleyhi ve sellem) peygamber kabul etmektir. Peygamber kabul etmek de onu bir bey efendi, nazik biri vs. seviyesinde görmek değil hayatta kendine rehber edinmek manasına gelir. "Peygambere milyonlarca çiçek feda olsun" demek onu sevmek değildir, onu baş tacı etmek ve sünnetini kendi hayatı bilmek sevmektir.

2- Şu anda var olan ve sayısını Allah'tan başka kimsenin bilemeyeceği, insanın iki omzunda da bulunan ve onu belalardan koruyan, öleceği zaman ruhunu alan meleklerle iman edilecektir. Meleklerin dışlandığı hayat asla İslam hayatı değildir. Melekleri cici kızlar veya artist gibi bir profilde

zannetmek kâfirliktir. Melekler gözle görülmez, resimleri çizilebilecek mahlûklar değildirler. ‘Melek’ denince bunu bir iman konusu ağırlığında anlarız.

3- Allah Teâlâ on binlerce peygamber göndermiştir. Son peygamber bizim peygamberimiz olan Muhammed sallallahu aleyhi ve sellemidir. Bütün peygamberlere; Âdem, Yuşa, Musa - aleyhimüsselam- ve diğer peygamberlere imanımız vardır. Ve onların insan olduklarını unutmayız, olağanüstü mahlûklar değildirler.

4- Dindar insan, peygamberi Muhammed aleyhisselamın, üzerinde hakları olduğunu bilir ve ancak bu hakları verdiği zaman peygamberliğini kabul etmiş olur. Bu haklar ona iman, onu kendi eşinden, çocuklarından, paradan, dünyadaki her şeyden fazla sevmek ve ondan daha üstün birini bilmemek, yapılabildiği kadar sünnetine uymaktır.

Bir de ona salavat getirmek (*Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed* demek) gerektiğini bilmelidir. Bu konuda çocuklarını teşvik etmek, kendi salavat gayretini artırmak önemlidir. Ne kadar fazla salavat söylenirse Peygamber Efendimiz de salavatın sahibini kıyamet gününde o kadar tanıyacaktır. Salavat için toplu merasimler, mevlit kandili, hac ibadeti gibi zamanlar haricinde her an dilde bir zikir alışkanlığı edinilmesi ve neşeli andan sinirli hâle kadar her durumun fırsat bilinmesi lazımdır. Salavat insanın dilinde keyifli veya keyifsiz her anının dile yansıyan bir parolası gibi yerleşmelidir.

Peygamber aleyhisselamın üzerimizdeki haklarından biri de ehl-i beytini (ailesinden olanları) ve ashabını canımız bilmektir. Çünkü ehl-i beytini ümmetine emanet etmiştir. O isimlerden herhangi birine dil uzatıldığında Efendimiz aleyhisselamın gönlü kırılmıştır, onun gönlünün kırıldığı yerde Müslüman’ın bağı kopar.

5- Allah’ın gönderdiği kitaplara; Tevrat, İncil, Zebur ve Kur’an’a iman edilir. Kur’an’dan önce gelen kitaplara insan müdahalesi gerçekleştiğinden onların hükmü Rabbimiz tarafından kaldırılmış, asılları Allah’ın kitabı olarak kalmak üzere hükümleri artık geçersiz hâle gelmiştir. Kim Kur’an’ı yaşarsa Allah’ın gönderdiği kitaplara iman etmiş ve onları yaşamış olur.

6- Ahiret gününe iman etmek dünyanın bir gün çöküp yok olacağına inanmak anlamına gelir. Bununla beraber Allah’ın ölümümüzden sonra bizi dirilteceğine, dünyadayken yaptıklarımızdan hesaba çekeceğine, sırata, cennete, cehenneme, kıyametin alametlerinin görüleceğine, kabre konulduğu zaman insanın azap veya nimet göreceğine de iman edilir. Bu imanın içinde aynı zamanda cennetin şu anda yaratılmış olduğu gerçeği de bulunur, nerede olduğunu ancak Allah bilebilir.

‘Ahirete iman’ dediğimiz iman hakikati bu gerçekleri kapsayan bir bütün olarak bilinecektir ve bu, ötede bir şeylerin bir gün gerçekleşeceğine inanmaktan daha fazlasıdır. İnsan bir gün ahiretin gerçekleşeceğine iman ettiğinde Allah’ın onu hesaba çekeceği bir günün geleceğine de iman eder ve hayatına bunun gereklerini yansıttığı kadar dindardır.

7- Kadere iman, insanın eli ve dili tarafından yapılabilecek her şeyi yaptıktan sonrasının Allah’tan geldiğine inanmaktır. Yatarken değil çalışırken başına gelenler için “demek ki Allah böyle murat etmiş” demelidir. İnsan kendi üzerine düşen görevi yapacaktır. Allah Teâlâ her olacak şeyin gerçekleşeceğini yazmıştır. Buna itiraz etmek mümin olamamaktır.

8- Dindar insan, tuvalette taharet eder. Çamaşırını bir hafta giyse bile necaset temas etmez çünkü taharet eder. Abdest alan ve gusleden biri olmak da buna dâhildir. Bu konularda sorun yaşayan birinin dindar olduğu söylenemez. Çocuğumuza dindarlık testi uygularken bunu tırnaklarından, tüylerinin temizlenmesinden veya ter kokup kokmadığı üzerinden anlamak mümkündür. Müslüman temiz değil tertemiz insandır ve onun kullandığı tuvalet de tertemiz olur. Peygamber aleyhisselam

Efendimiz *“imanın yarısı temizliktir”* buyurmaktadır. Ama elbette bu, şizofrenik hastalık derecesine varacak kadar temizlik hastası, deterjan delisi olmak manasına gelmez.

9- Beş vakit namaz, cuma ve bayram namazları ile farz durumundaysa cenaze namazı dindarlığın şartıdır. Farz olan namazlar kılınmadan dindarlık olmaz.

10- Zenginse zekât vermesi bir Müslüman'ın dindarlığının parçasıdır. Bir ilmihâlden zengin olup olmadığı, zenginliğinin zekâtı kapsayıp kapsamadığını öğrenebilir.

11- Sağlığı yerinde olan bir Müslüman her sene ramazan ayını oruçla geçirir.

12- Zengin bir Müslüman'ın hayatında bir defa hacca gitmesi farzdır, aksi durumda dindar olduğu söylenemez.

13- Hanım Müslümanlar için bir kural, aybaşı ve lohusa hâlinde temizliğe dikkat edilmesidir. Bu kural hanımlar için belli yaşa kadar babaları ve sonra kocaları açısından da dikkat edilmesi gereken bir husustur. Bu iki durum için gerekli temizlik şartlarını bilmek hanımlar için gereklidir.

Allah Teâlâ, Müslüman olduğunu söyleyen hanım kullarını koruma altında tutmak, gözlerden bile korumak için tesettürü emretmiştir. Tesettür, başka bir erkeğin gözüne güzel görünmemenin adıdır, güzel giyinmek değildir.

14- Müslüman evinde, siyasetinde, iş yerinde, emekliliğinde, delikanlılığında, okulunda şu altı kural üzerine hayat standardı ve profil kuracaktır:

-Tartışmasız iman sahibi olur. Kaderin şüpheyle karşılandığı, melekler üzerinden sulu yorumlar konuşulduğu veya ashab-ı kiramin tartışıldığı bir ortamda bulunmaz, iman meselelerini hayatı bilir.

-Haramlardan kesin biçimde sıyrılır. Zinanın, alkolün, kumarın ömrünü üretmez.

-Farzları yerine getirir ve eksik bırakmaz. Namazını kılar, anne-babaya itaati tamdır.

-Yapabildiği nafileleri yapar. Nafileleri sifıra indirmeme gayreti taşır. Kimi perşembe günleri oruç tutmayı başarabiliyordur, bunu yapar; kimi sadaka verebiliyordur, bunu yapar. Her farz ibadetin bir de nafile boyutu olur ve farzların üzerine ekleme imkânı vardır, Müslüman bu fırsatları kaçırmaz. Fazladan bir nafile sevabı biriktirerek kıyamet gününde eksiklerini tamamlama umudu taşımalıdır.

-Mubahları yani serbest işleri abartmaz. Uyku mubahtır ama yirmi saat uyunmaz. Ekmek yemek mubahtır ama bir oturuşta dört ekmek yenmez. Börek yemek mubahtır ama doktor yasaklamışsa o artık mubah olmaz. Çocuk sevmek mubahtır ama namaz vaktinde de çocukla oynamaya devam etmek bir abartıdır.

-Küçük günahları işlememek prensiptir ama küçük günahlara bulaşmamak pek zor bir seviye olduğundan, prensibi bunların 'turşusunu kurmamak' şeklinde açıklayabiliriz. Günah işlediğini görünce hemen Allah'a sığınıp tövbe etmeyi bilmeli, günah-tövbe-günah-tövbe-günah-tövbe zincirinin aksamamasına çok dikkat etmelidir.

15- Adaletli, insafli, dengeli ve sözünde duran bir karakter sahibi olmak dindarlığın şartıdır. Karşı taraftan biri baktığında insanda bu özellikleri görebilmelidir.

16- Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, “kendini evinin çobanı bilen” bir aile reisi profili tarif etmektedir. Evinin çobanı olamamış ama nice insanın hidayetine vesile olmuş biri âlim dahi olsa zarardadır. Çünkü Resûlullah, evinin çobanı olmayı tarif etmekte ve Kur'an-ı Kerim de “önce ailenizi ateşten koruyun” buyurmaktadır.

Öyleyse biz ev eksenli Müslümanız demektir. Hafta yedi güne bir Müslüman'ın sosyal çalışmaları ve evi dışındaki aktivitesi yedi gün olamaz demektir, bilemediniz dört gün olur, kalan günlerini evinde geçirir. Evini kaybeden biri yastığını kaybetmiş demektir ki o artık başını taşlara koyabilir.

17- Dindarlığını güçlendirmek ve uzun ömür sürmek isteyen, sıla-i rahime dikkat edecektir. Birinci dereceden akrabalarını kollayıp gözetmek zenginsek paramızla, fakirse selam vererek veya ziyaretle olabilir. Fakat akrabamızın yanına gittiğimiz zaman haram bir manzara veya eşya ile karşılaşacaksak görev o an için geçersiz olur. Sıla-i rahim yapılacak diye harama bulaşmak göze alınamaz.

18- *“Müslüman, elinden ve dilinden kimsenin zarar görmediği insandır.”* Bu hadis-i şerif, birine zararı dokunan kişinin dindarlığının rafta beklediğini ortaya koymaktadır. İnsanların dilinden korktuğu biri olmak Müslüman'a asla yakışmaz. Dindar insan; çeker ama çektirmez. Hukuka başvurmak, devlet otoritesini hakem yapmak böyle birinin başvurabileceği yoldur ama kendisi zulmederek intikam alma yoluna gitmez.

19- İç dünyamızı, kalp röntgenimizi ölçerken şu kelimeler görülmelidir: Sabır, tevekkül, ihlas, merhametli, emin, şükreden ve mütevazı.

20- Hayatımızı Allah'tan korkmakla Allah'a umut bağlamak arasındaki çizgide yaşarız. *“Bitti artık... bu nesilden cennete giren olmaz”* diyen birininki dindarlık değildir. Diğer taraftan kendini başı göğe ermiş görmek de dindarlığa sığmaz. Dindar, sanki yarın ölse cehenneme girecek ve yarın ölse cennete girecek gibi görmenin ortasında durur. Şeytan bu iki taraftan birinde karar kılan insanı kolaylıkla bitirir. Umutsuz olmak bu nedenle tehlikelidir, umudun fazlasını taşımakta olduğu gibi.

21- Ölümünden, trafik kazasından veya uçağın düşmesinden korktuğu gibi haramlardan da korkmalıdır. Allah'ın ortağı olduğunu söylemek, insan öldürmek, zina etmek, faize bulaşmak, sihirbazlara yaklaşmak veya fal baktırmak, kısmeti kapalı mı açık mı diye sorgulamak, insana veya hayvana zulmetmek, yalan söylemek, iftira etmek, kâfirlere benzemek, intihara yanaşmak, alkol kullanmak, anne-babaya itaatsizlik, hırsızlık, haset etmek ve başkalarının elindeki nimetlere göz koymak, ikinci insanı hor gören bir kibir taşımak...

Müslüman bunlardan, ölümden korktuğu gibi korkar. Ashab-ı kiramın meşhur bir sözünde, *“sizin kıl kadar basit gördükleriniz bize Uhud dağı kadar ağır gelirdi”* denir ki günah işlemekten korkma bahsinde pek ibret dolu bir cümledir.

22- Bir insanın dindarlığı selamından anlaşılır. Buluşurken, ayrılırken, görüşmeye başlarken selam verilir.

23- Mescitlere kilitlenmiş kalp taşımalıdır. Bir Müslüman vurduğu kapıdan cevap gelmeyince *‘camidedir muhakkak’* diye düşünüyorsa biri hakkında, bu kuralı başarmış demektir. Kadınlar için de bu geçerlidir, cuma günü kalabalık olan camiye gidemiyor diye cumadan sonra gidip iki rekât namaz kılarak cami hasretini gidermek camiye kilitlenmiş kalp taşımaktır.

Cami Allah'ın eviyse ve biz de Allah'a iman etmiş kullar isek camiye bağı kesmemeliyiz. Mümkünse günde beş vakit gitmeli, beşe en yakın olana yaklaşmaya çalışmalı ve takatimizce camiye devam etmeliyiz. Cami görmemiş Müslüman, dindarlığını meleklere zor ispat eder.

24- Beşikten mezara kadar ilim tahsili devam eder. Bu herkesin imam-hatibe veya ilahiyat fakültesine kayıt yaptırması anlamına gelmiyor. Bir kitabı başucumuzda bulundurmamak, yazılar takip etmek, okumak için sağlığımız veya vaktimiz el vermiyorsa sohbet meclislerine katılmak... İlimle bağ bir şekilde koparılmamalıdır, bağ koptuğunda elektrik kesilir ve buzdolabında çürümeye başlar. *“Ben bunları zaten biliyorum”* mantığı da hatalıdır, insan daima bilemez, tekrara ve tazelenmeye muhtaç olabilir.

25- Müslüman, geçinen ve geçinilen kişidir. Dindar insanla geçinmek kolaydır, dindar insan gâvurla bile geçinebilir çünkü onun gâvurluğunu Allah'a havale edip insanî ilişkilerine devam edecek tavır sahibidir. Söz söyler, söz dinler; nasihat eder, nasihat dinler.

26- Dindar insan çirkinliği örter. Onun Twitter profilinde bir rezalet haberi bulunmaz, rezilliğin reklamı yayılmaz. Kötülüğü örtmek denen haslet, 'olursa iyi olur' kabilinden bir iş değildir. Allah'ın Settâr ismi kullarının yanlışlarını örttüğünü haber vermektedir ve hata örten Allah'ın hata açan kulu olmamak gerekir. Ailesine ait bir sırrı, eşine ait haberleri bin yıl ömrü olsa başkalarına açmamak da bu önemli hassasiyetin bir gereğidir elbette. Çünkü yemek için konuşulduğunda bile her konuşulan kötülük bir reklam çeşididir.

27- Bidatle bağı olmaz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ve ashabı bir ibadeti yapmışsa yapar, yapmamışsa ona bulaşmaz. "Ashab-ı kiram klimalı camide namaz kılmamıştır, dolayısıyla klimalı cami de bu kapsama girer" demekse pek akıllı işi olmaz, bidat ibadete ilave yapmak anlamına gelir. İmana, akideye, ibadete ilave yapmak insanın kendini dolaylı olarak peygamberin yerine koymasındır. Hoşuna giden bir işi yapmak ayrı, onun dinden bir parçaymış gibi olduğunu iddia etmek ayrıdır.

28- Dindar, helal ve temiz yiyendir. Sofrasında sağlık açısından sakıncalı kabul edilen bir şey bulunmadığı gibi Allah'ın yasakladığı bir gıda da olmaz. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, "*haram rızıkla büyüyen et ateşe daha uygundur*" buyurmaktadır.

29- Ağız dualı olmalıdır. Sinirlendiği zaman çocuğuna beddua etmemek, "Rabbim bu çocuğu islah et" demek bir taşla iki kuş vurmaktır ki hem diyeceğini demiş hem çocuğun geleceğini kurtarmış olur. Beddua dindarlıkta zafiyeti gösterir. Ashab-ı kiramdan biri yürürken bindiği hayvan inatçılık edince ona beddua etmiş, bunu duyan Peygamber aleyhisselam, "*uzaklaş, beddualı hayvanla bizim aramızda gezme*" buyurmuştur. Beddualı deveyi bile Müslümanlar'ın arasında tutmamak gerekiyorken çocuğuna ettiği beddualarla onu deveden bile aşağı düşüren bir annenin tavrı nereye konabilir?

Allah ile baş başa kalınan anlar fırsat bilinmeli ve dualar ile niyaz etmeli, insan yalvarmalı, kendisi ve yakınları hatta ülkesi ve ümmeti için hayırlar dilemelidir. Duayı başkasından bekleyip âmin demekle yetinmek veya toplu merasimlere havale etmek dindar insanın işi değildir.

30- Müslüman sosyal insandır. Dağ başına çekilmiş 'dindarlık', Müslüman karakterinin kalitesi değildir. Efendimiz aleyhisselam iyi mümini, topluma karışan ama toplumda erimeyen biri olarak tarif etmektedir.

Senin için melekler yeni bir Medine kurmayacaklar; kötülüğün ve haramların ayyuka çıktığı bu berbat ortamda kelime-i tevhidi haykıran ve bunun gereğince yaşayan biri olarak nefes alacaksın. Müslümanlık böyledir. Hem komşuluk ilişkilerini devam ettirip hem komşudaki bir melanetten aileni etkilendirmeme endişenden taviz vermeyeceksin. Bu zor bir görevdir ama zaten cennet de ucuz kazanılmıyor.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.